

ABONAMEN

Un an

6 luni

3 luni

Albina Nouă

Organ al Partidului Național-Liberal.

Redacția str.
Românului 18.
Administrația:
Piața Avram
Iancu 17.
Arad.

Anul VI. — N-rul 11

Apare de două ori pe lună sub conducerea unui comitet

Arad, 15 Mai 1929.

Alba-Iulia eroică.

Așa am întrezărit-o în visurile copilăriei noastre, pentru că așa ne-au trecut-o moșii și strămoșii noștri cari au primit-o moștenire de la Marele Mihai-Voevod.

Alba Iulia! Eri, fulgerătoare înfăptuire de o clipă, a unui gând de veacuri, — azi, realitate permanentă a aceluiaș gând peceluit cu mormane de cadavre căzute cu fața spre Cetățuie și stropit cu valuri de sânge românesc.

Alba Iulia! Eri, telul suprem al năzuințelor noastre de fiecare clipă, — astăzi, sinteză a încheșării de totdeauna a unui neam. Astăzi Alba Iulia își îmbracă din nou hainele de sărbătoare! Acum trei sute și ceva de ani ea a primit pe învingătorul Mihai.

Acum șapte ani a pus pe umerii eroicului Ferdinand I hlamida de Rege al tuturor Românilor.

Astăzi Alba Iulia transmite Copilului-Rege, majestoasa moștenire a gloriosului său Bunic, și-I încredințează spre perpetuu conservare, simbolul pe care ea îl reprezintă în istoria noastră: Unirea teritorială, Unirea sufletească, Unirea pe vecie a tuturor Românilor!

Aceasta-i Alba Iulia pe care am visat-o; aceasta, — și numai aceasta — e Alba Iulia pe care o vrem!

Trăiască-Alba Iulia eroică!

Un „Tineret“ și altul...

Tineretul partidului național-fărănesc este în febrilă activitate: se organizează iarăși pentru luptă. Sub conducerea D-lui R. Boilă s'au format primele legiuni de voinici, iar ziarul ne aduc știrea că și în Oltenia dl. ministru al justiției, G. Iulian, și-a întocmit cetele de „panduri”. După cum se vede suntem în plină organizare militărească a unui partid politic.

Cu toate declarațiile liniștitoare date de d-l Iuliu Maniu că aceste organizațiuni au numai scopul de educare cetățenească și culturală, noi credem că cineva nu trebuie să fie „voinic” și mai puțin „pandur”, numai ce indică primul, o idee de luptă; al doilea răsvrătirea de sub jugul unei dominațiuni străine: pandurii lui Tudor Vladimirescu luptând contra Fanarioșilor.

Tineretul naț.-fărănesc crede totuși că organizându-se așa, va putea menține și impune blufful unei guvernări care s'a dovedit incapabilă să facă față marelui mistun ce partidul și-a asumat-o.

După ce zece ani s'a făcut cea mai deșanțată demagogie, după ce aici în Ardeal, s'a strigat la toate răspântiile și searbădele întruniri împotriva Fanarului mutat la București, corupt și incapabil, și s'a atătat împotriva oricui avea nefericirea de a fi Român de dincolo de Carpați, — guvernării actuali, chemați la acțiune pozitivă, au fost mai prejos de așteptările mulțimei fanatizate și îmbătate până la saturație de trandafiriele jăgădueli din vremea opoziției.

Acum tineretul partidului național-fărănesc se organizează în cete de voinici și de panduri. În foaia lui stă celălalt tineret, — tineretul ce-și face datoria către țară și partid pe singura cale indicată astăzi: cultura.

Tineretul partidului național liberal dă marea și nobila luptă a culturii.

El publică reviste, ține conferințe, îmbrățișează orice manifestație culturală și se pregătește astfel, pentru ziua când va fi chemat să ducă mai departe steagul din mâinile celor bătrâni.

Sub conducerea D-lui I. Valjean apare revista „Părerii libere”. O seamă de tineri, grupați în jurul D-lui C. Argetolanu, scoate „Săptămâna politică”. „Tineretul liberal” este revista D-lui C. Berceanu, fost consilier cultural al Capitalei.

Adăugați la acestea „Generația Unirii” care aduce cu fiecare număr noi și foarte interesante mărturii privind epoca Unirii din 1918, scrise de însuși acela care au avut rolul proeminent în înfăptuirea României de astăzi.

„Democrația”, „Vremea” și alte publicații — toate vă arată că tineretul partidului liberal urmează acea direcție pe care o indica cu puțin înainte de a muri marele I. I. C. Brătianu, la banchetul ce s'a ținut la Eforie: lupta pentru ridicarea culturală a neamului.

În vreme ce un tineret pășește hotărât pe această cale, celălalt — dela Blaj, sub binecuvântarea unor preoți ce reprezintă nu religia noastră a tuturor, — celălalt tineret, naț. târnesc, apucă pe o cale de ură și luptă, în loc de a-și pune generozitatea și avântul, pe care le au de obicei inimile tinere, în această luptă de unificare și apropiere sufletească între frați, pe care a zădărnicit-o în parte și cel 10 ani de demagogică opoziție.

Căci altă menire nu-i vedem. Liniștea acestor țări a asigurat-o și o va asigura, ca și în trecut, și conștiința cetățenească a fiecăruia și armata noastră, fără ca să avem nevoie, pentru menținerea ordinii, de voinicia voinicilor binecuvântați de popul dela Blaj.

Scrib Anonim.

Mișcare culturală în popor.

În orașul nostru mișcarea culturală obștească — se crede — a fi concentrată în jurul Palatului Cultural, care, în prezent, adăpostește toate asociațiile menite să propage cultura românească. Aici își are sediul vechea și glorioasă noastră „Astră” tinera și riguroasă „Infrățire”, reuniunea corală „Armonia”, societatea sportivă „Gloria” etc. totați societăți, care în ultimul timp — datorită îndeosebi seriei de conferințe ținute la înalt nivel — au reușit, pe șemne, să creeze această atmosferă culturală ce reclamă demnitatea intelectualilor arădani. Sala mare a Palatului geme de lume de câteori se aranjează vre-o șezătoare din orice inițiativă. Cu puține excepții, intelectualii noștri parcă-și dau întâlnire la conferințele „Astrei” și-ale „Infrățirii”. Acest rezultat este îmbucurător și ne-a adus până aci cinst.

S'a constatat însă, că la acele șezători culturale aranjate la Palat, poporul nostru băștinaș adăpostit la periferiile: Pârnea, Șega și Galu, absentează cu desăvârșire. Șuba țărănilor noștri încă nu și-a eluat un scaun scilicet dela Palat, ea a rămas credincioasă tradiției: petrecerile dela Sală și Case Naționale. Tradiționalul „joc” din dupămieșile duminicilor și sărbătorilor — excepția postului — se mai ține în conservatismul său de a-

mestec de dans, româno-sârbo-maghiar cu accente de Ardeleană-sârbă-clardăș.

Pentru a da acestor locașuri de cultură de odinioară, conform recerșilor vremurilor ce le trăim, un cuprins de educație națională-morală, biserica prin organele ei le-a format „Casa Culturală” cu comitetul, biblioteca și organizația ei internă.

În Pârnea „Casa Națională” fondată înainte cu un sfert de veac din inițiativa marilor naștași: Dr. S. Oncu, directorul băncii „Victoria” și redactorul „Tribunei Poporului” Ioan Rusu-Șirianu, a primit în cursul anului 1927 un avânt regenerativ prin înființarea „Ateneului Popular” ce ținde să realizeze azi în România întregită, idealul marilor întemeietori ai „Casei Naționale” de odinioară. Descinderile Ateneului în comunele fruntașe dela frontiera țării sunt realizări pornite din tainica inspirație a generației arădane din înainte cu un sfert de veac, care pe cortina binei din sala mare a lăsat să se zugrăvească, în anul 1902 *sentinela română*.

Rusu-Șirianu în Nr. din 4 oct. 1902 al „Tribunei Poporului” astfel scria:

„Ziua de 12 Oct. n. (data înăugurării Casei Naționale) va rămâne însemnată nu numai în viața Românilor arădani, dar se va scrie la loc de o-

(Urmarea în pag. 2-a.)

Călduri și.... aere.

Sau cum poți dovedi om politic.

Căldurile ca și frigurile sunt deopotrivă de insuportabile. (Mai ales când ai călduri sau friguri)...

...Dar să vorbim despre căldurile meteorologice. Acestea au venit așa de-odată. Ca să-și bată joc de primăvară. Sau mai precis: de cei cari așteptau primăvara cu adieri dulci și mulcome. Se vede treaba că și căldurile sunt eretice. Nesocotesc calendarul. Vin înainte de a li se împlini sorocul. Deaceia pe cât de dorite au fost pe vremea gerului cumplit pe atât de urghisite sunt acum. Căci venite așa brusc lumea care le aștepta mângăerea s'a trezit de-odată cu broboane de sudoare, cu praf și cu nădușeli. Dealtfel așa sunt toate surprizele. Cu cât sunt mai dorite cu atât sunt mai vitrege.

O dovadă c'asa se întâmplă am văzut-o în schimbarea de regim din toamna trecută. Dacă aceasta din urmă n'a avut efecte similare cu acelea ale căldurilor (sudoare, praf și nădușală) apoi de sigur că a avut altele cari cu nimic nu sunt mai simpatice. Dar să nu facem politică. Căci pentru a o face trebuie să îndeplinești prea multe ceremonii.

Să te cheme ca pe un martir și dacă-i posibil să-l fi și descendent. Să scoți un ziar timp de 20 de...zile

zile. În el să scrii — cu tocul — profeții (proprii și de-a celor ai casei) programe, tânguiri, amintiri și ce-ți mai trece prin cap.

Și mai sunt și alte „ceremonii”: Să frecventezi regulat clubul partidului. Pentru aceasta e necesar să fi înscris într'un partid unde să rămâi până îți vei înjgheba tu unul ai tău. Clubul e bine să poarte firmă cu subtitlu: vin, bere și rachiu. Adversarii nu vor putea ști astfel niciodată dacă înghițiturile sunt de natură politică sau metilică.

Și ar mai fi și alte „ceremonii”. Dar aici ar urma să facem o demarcă.

Cele de mai sus sunt practice pentru cei cari prin daruri și aptitudini intelectuale au înclinații spre culmile vieții politice. Ar urma acum să mai înșirăm practicele potrivite celor cari au calități fizice. Dar cum acestea sunt multe și voinicia nu prea ne e soră, amînăm pentru altădată desținuirea rețetel. Cei cari vor să o aplice, n'au decât. Noi însă am spus-o dela început: să nu facem politică.

Teremețiile multe și practicarea lor poate da adeseori greș. Nu mai servim piile ci iscălim:

V. Martiru

Sărbători... Național-țărăniste!

10 Maiu e o sărbătoare națională, adică o sărbătoare a întregii națiuni românești. Asta o știu toți copiii dela cinci ani în sus. Cu timpul copiii învață și însemnătatea acestei zile și pe oricare absolvent al unei școli primare îl vei întreba, îți va răspunde că: la 10 Maiu 1866 a venit în țară principele Carol — mai târziu primul rege al României, și cu el dinastia străină;

la 10 Maiu 1877, s-a proclamat independența Principatelor române, proclamajie căreia i-a urmat războiul cu Turcii;

la 10 Maiu 1881, s-a proclamat regalul. Anul acesta, 10 Maiu a avut o semnificație și mai pronunțată, din punct de vedere național; deoarece serbarea a zece ani dela unirea întregului neam românesc, s-a hotărât să se țină tot în această veche și simbolică zi a neamului.

Faptul a fost cunoscut de toți. L-a anunțat guvernul de când a venit la putere și am putea afirma că un ministru din actualul guvern — Ministrul Banăului — s-a metamorfozat cu câteva luni mai înainte în ministru exclusiv al serbărilor Unirii, care au început la București în ziua de 9 Maiu și se vor termina la Alba-Iulia, la 20 Maiu...

Ziarele au publicat cu săptămâni înainte programul serbărilor, prefecturile — chiar și acelea care se plâng că sunt prea multe serbări naționale — l-au afișat, preturile au dat ordine în consecință... În sfârșit, toată lumea — inclusiv cei ce n-au vrut să apară la paradă, preferând o oră de conversație unguerească, în familie — toată

lumea, deci, știa ce înseamnă ziua de zece Maiu.

Toată lumea, — cu excepția onorabilei comisiuni interimare din comuna Semeac.

Această comisiune interimară, a socolii, se vede, prea vechiu drapelul simplu al Primăriei locale. Drept aceea l-a asvârlit într'un ungher întunecos și a arborat pe edificiul Primăriei steagul organizatului partidului național-țărănesc din localitate. Pe una din fețele acestui steag scrie lămurit:

Organizația partidului Național-țărănesc, — Semeac
iar pe cealaltă:

Trăiască Iuliu Maniu!

Așadar, e bine să știe că la 10 Maiu, în Semeac nu s-a sărbătorit nici una dintre însemnătățile acestei zile; și că oficialitate a găsit foarte nimerit să sărbătorească un partid politic și pe șeful său care, chipurile, este primul sfetnic al Majestății Sale Regelui Mihai I.

În fața unor manifestări atât de „dionastice” și „naționale” ne-am fi pus și noi fesul în cap și am fi dat din umeri, atribuind „incidentul” excesului de zel electoral al reprezentanților „băței cetățenești” din sus amintita comună.

Dar faptul nu a rămas izolat.

N'a trecut nici o săptămână dela această semnificativă manifestare publică, și Semeacanii — înțeleg autoritățile actuale — au dat o a doua, reprezentajie. Au serbat „maialul”! Liber fiecare să-l serbeze cum crede de cuviință. Chiar având în fruntea coloanei

acelaș steag arborat la 10 Maiu deasupra Primăriei. Mai mult: manifestând ostil prin fața adversarilor politici și aclamând frenetic pe dl Iuliu Maniu! Cine-l putea opri de la o astfel de demonstrație dacă ar fi fost în familia dumnealor politică? Dar, vedeți, aici se complică treaba. În mijlocul familiei național-țărăniste erau și corpul dascălesc și... *întreg tineretul școlar de ambele sexe* Și tineretul acesta aclama pe dl Iuliu Maniu — fără ca D-sa să facă vre-o vizită oficială în calitate de președinte al Consiliului de miniștri — huiduia pe adversarii politici, și... urma steagul organizației național-țărăniste din Semeac.

Știm până acum că „celele de voinici” aparțin partidului dela guvern. Nu știm însă că și școlile Statului aparțin tot acestui partid.

Și-ar fi trebuit să știm!

Mai ales acum când dl Vaida, ministrul care a jurat credință Regelui Mihai, caută să scuze în plin parlament pe senatorul Cornescu de la Târgoviște care, tot la 10 Maiu, a jurat în fața altarului să-l aducă înapoi pe exprințul Carol.

Și-ar fi trebuit să știm din ziua în care dl Maniu a fost primit în gara Arad în sunetele *Imnului Regal*.

Pentru că: partidul național-țărănesc și Statul, dl Iuliu Maniu și Coroana una ar vrea să fie.

Așa au dovedit-o — până acum cel puțin. —

Dar noi mai știm un lucru: *fiecare pasdre pre limba ei piere...*

Gligore Armașu

Intre „Naționali” și „Țărăniștii” din Arad

Reproducem după „Viitorul” următoarele:

— Colaborarea „național-țărănistă” al Arad a intrat în faza descompunerii. Faptul este de domeniul public și dacă pe calea oficială nu s'a înregistrat nimic, probabil că se depun mari stăruințe de înșelarea aparențelor.

Înainte de fuziunea naționaliilor cu țărăniștii, masa electorală — din jud. Arad — era în majoritate de parte celor din urmă. Chiar naționali au recunoscut faptul, din care cauză între parlamentarii arădeni stau trei elemente mihalachiște. dr. Victor Hotăranu fostul președinte al organizației, dl. C. Teorescu și Nicolae Adam. Cel dintâi, în urma unei acțiuni individualiste și idealiste, la voința unui ginere de fost ministru, — ginere care urmărește intrarea, în calitate de proprietar, la fermele Aradului — a fost scos din rândurile combatanților țărăniști; gata să primească un certificat nu prea onorabil.

Se va vedea acum, ce anume certificat pregătește d. dr. Victor Hotăranu, fostul maior din secuime, ajuns ginere de fost ministru și administrator de moșie. Destul că începutul s'a făcut. Acum se încearcă o nouă convertire: trecerea în tabără curăț națională, a restului de doi parlamentari mihalachiști. Unul din ei a și fost amenințat cu o soartă similară d-lui V. Hotăranu; accentuată bineînțeles și cu certificatul de care aceasta a fost „absolvit”. După cât știm amenințarea a fost răsplătită cu o altă amenințare: scoaterea din dosarele Curții de Apel din Timișoara, a procesului ajuns de pomină, referitor la moșia Chelmac Belatinți, situată în Banat. Cazul acesta este prea bine cunoscut și d-lui ministru I. Mihalache și nu știm de ce d-sa tacel

Rămâne de văzut, ce fel de tactică se va întrebuița pentru convertirea celui de al treilea mihalachist, d. dr. Constantin Teodorescu. Până atunci d. dr. Victor Hotăranu a demisionat din vice-preșidenția organizației fusionate din Arad și pregătește — după cât se pare — o acțiune interesantă.

Situația tulbură în prezent, va trebui să se limpezească și credem că faptul se va petrece după 20 Mai când d-nul Bocu va termina cu comitetul pentru organizarea serbărilor naționale.

Gr. Obadă

O atitudine a d-lui Goldiș în preajma serbărilor Unirii.

Citind gazetele minoritare din Arad, în cotidianul „Erdélyi Hirlap” din 17 Maiu c. pe întâia pagină a acestui ziar — care trebuie s'o spunem, niciodată n'a fost și nu este îndestulit cu nolle formațiuni de State naționale postbelice și mai ales cu Românla Mare și întregită — adevăratul român se revoltă — și pe drept cuvânt — când citește declarațiile-interview făcute acestui ziar de către Dl. Vasile Goldiș.

Compatrioții noștri — cetățenii minoritari — dându-l o mare importanță acestei declarații, au imprimat articolul cu litere marcante și bătaoare la ochi, pentru a servi o cât mai eficace propagandă contra statelor naționale, deci și a statului român, — ceea ce vom dovedi.

Iată rezumatul idelilor D-lui V. Goldiș, acordate ziarului în chestiune:

Goldiș László (adecă pe românește Vasile Goldiș) în ziua aniversării Unirii va ține la Cluj o conferință despre „Statul universal” (adecă, prin definiție: nici mai mult, nici mai puțin, decât ruperea zăgazurilor dintre popoare, desfășurarea granițelor — care nu plac nici marelui român Dl. Goldiș și nici fraților (?) noștri unguri. Vreau adecă, înfrățirea generală a tuturor, — te pomenești că și a acelora, cari se înarmează sub ochii noștri — în vederea revanșei.) Pe scurt: idelile desprinse din articolul D-lui Goldiș ar însemna un fel de caricatură a internaționalismului deghizat prin ideologia utopică a statului universal.

„Făuritorul punctelor dela Alba-Iulia nu merge la serbări”. Iată un subtitlu al aceluiaș articol, pe care gazetărul minoritar îl completează cu un alt subtitlu tipărit cu litere mai grase și anume:

„E corect că Ungurii nu participă la serbările Unirii!”.

Înțelegem foarte bine. Asta trebuie să fie politica generală românească: corectitudinea, în cece privește oricare raporturi cu minoritarii. Dar asta nu trebuie să o spună tocmai dl. Goldiș, „făuritorul punctelor...”, nu trebuia să o spună tocmai acum, și mai ales, nu trebuia să o spună tocmai lui „Erdélyi Hirlap”. Domnul Goldiș știe mai bine decât noi pentru ce. Și dl. Goldiș ca „făuritor...” și fost ministru, putea să evite această semnificativă împreunare de idei pe care gazetărul minoritar știe să o speculeze:

„Făuritorul punctelor dela Alba-Iulia nu merge la serbări” și nici ungurii, — pentru că, zice dl. Goldiș: „e corect că Ungurii nu participă la serbările Unirii!”.

O tovarășie de idei și de acțiune foarte plăcută Ungurilor, deplorabilă nouă, Românilor, și credem, înjositoare pentru Dl. Goldiș, „făuritorul punctelor etc.” și colaborator permanent al lui „Erdélyi Hirlap”.

G. Armașu

Poetul Al. Th. Stamatiad — premiat.

Poetul Al Th. Stamatiad, fost profesor la liceul Moise Nicoară, din Arad a fost distins de către Societatea scriitorilor români cu „bursa de călătorie, pentru poezie” pe anul 1929. În valoare de 50.000 Lei. Bursa de călătorie — pentru proză — a fost decernată apreciatului umorist Al. Cazaban.

Premiul acordat poetului Stamatiad, care a petrecut 9 ani în mijlocul nostru îl onorează și pe sine și societatea care l-a distins.

„Ziua mamei” la Semeac.

Duminecă 12 Maiu a avut loc în localul Primăriei din Semeac o frumoasă manifestare omagială închinată mamei.

La orele 3 d. m. sala Primăriei, frumos împodobită ocazional, era plină până la ultimul loc de femei bătrâne și tinere, fete și copii îmbrăcați în costume naționale și purtând buchețele de flori.

D-na Eugenia Constantinescu profesoară la Școala Normală din Arad a vorbit despre însemnătatea zilei, subliniind rolul important pe care-l are mama, fără deosebire de stare socială, în formarea tinerelor viăstare și evidențind sublimul sacrificiu de care a dat dovadă mama în toate timpurile și la toate popoarele. D-sa sfătulește pe copii să arate mamei lor măcar o parte din dragostea cu care ea îl înconjoară și să fie pătrunși de sentimentul recunoștinței pentru sacrificiile ei de fiecare zi.

În urmă fetițele Pascu Aurelia și Mureșan Maria au spus cu multă drăgălășie câte o poezie ocazională.

Dintre notabilitățile comunei au luat parte: D-na și D-l Ferd. Pascu, D-na Pr. Vula, D-na Pr. Bunescu, D-ra Sidonia Cișmașu, D-nii: Ardelean director școlar, Cosa, învățător, Huf și Popa notari, Julian, Petescu etc.

Reușita serbării se datorește în bună parte străduințelor D-rei Cișmașu și amabilității D-nei Pascu. *Coresp.*

Senatorul carlist din Târgoviște a fost exclus din partidul național-țărănesc.

Comitetul executiv al organizației de Dâmbovița a exclus, la 16 Maiu, pe senatorul Cornescu din partid.

Pe când excluderea din Senat?

Informațiuni.

Cu prilejul serbării „Zilei mamei” în Arad — *Duminecă 12 Maiu c.* — au vorbit: după oficierea serviciului religios preotul garnizoanei, pdr. Th. Gheorghiu; la serbarea școlară din după amiaza aceleiași zile, dl. prof. Eduard Găvănescu, iar la Ateneul popular din Pârnea, pdr. Caius Turicu.

Toate cuvântările au făcut o puternică impresie asupra auditorului.

Duminecă 19 Maiu c. se deschide Expoziția artiștilor din Arad, în Palatul Cultural. Expoziția va fi deschisă până la 2 Iunie c. între orele 9—1 a. m. 3—8 p. m.

TEATRALE.

Teatrul *Alhambra*, din București, în frunte cu Dl. Ion Iancovescu și Dna Marieta Sadoveanu, va reprezenta la 25 Maiu c. piesa lui Achard: *Viata o frumoasă*.

Subiectul piesei este o poveste banală cu alternanțe de veselie și tristețe, însă cu puternice rezonanțe umane. Tipurile sunt luate din lumea idealizată a vagabonzilor.

Conferința subsecției Asociației

Invățătorilor din județul Arad.

ținută în CHIȘINEU-CRIȘ.

Frământându-se de câțiva ani ideea de reorganizare a Asociației Invățătorilor din județul Arad, nu s-a putut ajunge la nici un rezultat, deși invățătorii din acest județ, au avut Asociația lor încă din timpul erei maghiare.

După împlinirea visului de veacuri al neamului, această Asociație s'a destrămat din zi în zi, ne dând nici un semn de existență.

Acum a sosit timpul, când toți invățătorii văzând marile greutăți pe care le întâmpină, atât moralcește, cât și materialcește să se întrunească cu toții pentru reînființarea Asociației Invățătorilor din județul Arad.

Conferința subsecției Asociației din Chișineu-Criș, ținută la 12 Mai 1929 la care au participat invățătorii din toate comunele din plasa Chișineului a dovedit interesul mare care l-au, pentru reorganizarea Asociației.

Nici nu se putea să mai rămănem desmembrați mai departe, când fiecare breșă de profesioniști, își au organizațiile lor și mai ales știindu-se serviciul real ce-l fac. Cum își pot manifesta invățătorii dolențele lor, dacă ei n'au o organizație care să-i reprezinte și să-l apere contra greutăților, nedreptăților, din viață?

Starea în care se află azi invățătorimea se datorește, între altele și neorganizării lor din toată țara. Trebuie să peară invidia personală dintre colegii cari nutresc aceleași idealuri, având cu toții același scop sublim. Când toți vor fi conduși de aceleași gânduri, fiind cu toții solidari, nu va exista obstacol pe care să nu-l poată înfrânge. Dacă nu ne-am da mâna de ajutor unul altuia punând umăr la umăr, pentru ridicarea prestigiului invățătorului, alții nu vor căuta să ridice prestigiul nostru, ci să ni-l coboare.

În conferința subsecției, din Chișineu toți au cerut convocarea Adunării Generale județene, până mai târziu 31 August a. c. precum și editarea unei reviste a Asociației.

O datorie sacră are fiecare invățător din acest județ, să participe la Adunarea Generală, pentru reînființarea și punerea în activitate a Asociației.

Gh. Ruja.

Cete de voinici.. pe naționalități.

Ca rezultat al măsurii partidului național-țărănesc de a organiza gărzile verzi, ni se comunică cum că în județul Mureș partidul național maghiar, la rândul său, a început și el organizarea de cete de voinici unguri.

Conducătorii ai acestor cete sunt d-nii dr. Ferenczi Zsigmand, secretarul general al partidului maghiar și membru în comisiunea interimară din Tg.-Mureș, și dr. Telegdi Martin, avocat.

Preotul unit din Sântandrei conduce propaganda între secui pentru ca ei, să se înroleze într'un număr cât mai mare...

Iar în Bucovina, Rutenii au început încă mai de mult să se înroleze în cete și să-și desfășoare steaguri naționale.

Conducătorul lor fiind ales deputat pe lista guvernamentală, nimeni nu se poate supăra că, — urmându-le exemplul — ar face zile amare național-țărăniștilor de la guvern.

Și în vreme ce reprezentanții tuturor acestor minorități etnice

vor exploda de bucurie la serbările dela Alba Iulia, cei pe cari îi reprezintă, organizați în cete „more et exemplo”, jură în fața altarelor proprii, altă credință și urmăresc cu totul alte țeluri decât acelea ale solidarității naționale...

În același timp, toate ziarele minoritare reproduc fragmente din „strălucita” cuvântare pe care D-l Vasile Goldiș a ținut-o la Cluj în chiar ajunul Serbărilor naționale dela Alba-Iulia, cuvântare în care fostul director al Românului de-odinioară face apologia „Statului universal”.

La 10 ani după unire nu se poate spune că exponenții Ardealului nu contribuie la consolidare.

D-nii Maniu — Boilă, organizează cete de voinici, binecuvântate de canonicii blăjeni.

D-l Vasile Goldiș profetizează la Cluj „Statul universal”.

Și ceastea — când? În plină desfășurare sărbătorească a zece ani dela Unire!!

În atenția comisiei interimare.

Acum decurând s'a dat ordin din partea conducerii Municipiului, ca fiecare proprietar de casă, să măture și să stropască cu apă trotuarul cât îi aparține la stradă.

Ce idee bună și laudabilă pentru care numai mulțumi îi putem conducerii orașului. Chiar dacă sunt unii din proprietarii de case, cari nu sunt mulțumiți cu ordinul dat de edilul orașului, totuși trebuie să execute ordinul dat, fiindcă ordinul să execute, nu se discută.

Atât în privința ordinului dat de conducătorii Municipiului Arad.

Acum ne întorcem noi, contribuabilii și proprietarii de case de pe teritoriul Municipiului Arad, din strada Căpitan Ignat cu o cerere sau cu un apel, că ordin nu putem da, (deși plătim darea de pavarea drumului și stropitului cu apă) fiindcă noi suntem subordonanți.

Noi în cât putem, ne păzim sănătatea și viața cea scurtă câtă o avem, de boale lipicioase, ca să nu ne stângem rând pe rând fără vreme.

Ce e drept, și din partea conducerii Municipiului, adevărat din partea conducerii sănătății publice, s'a început ocrotirea contribuabililor în privința sănătății, cu stăpîrea câinilor vagabonzi și încă în ce mod: le aruncă pe stradă carne otrăvită, că altcum nu-i poate stărpi, dar câini nu se prea văd, poate au plecat spre moarte după ce s'au săturat ca măgarul, să nu-i vadă nimeni.

Acum însă am rămas noi cu oase și altă murdărie apoi cu gunoaie pe cari nemăncându-le câinii, fac viermi pe stradă, trec apoi căruțele peste ei, îi omoară, vine căldura mare, îi usucă și se prefac în microbi și praf.

Noi sărmanii contribuabili stăm închiși în cameră fiindcă nu putem deschide jalu-rile ca să aerisim camerele de aerul stricat, fiind la stradă un praf nemaipomenit, mai cu seamă când trec trăsurile și indeosebi automobilele cu o viteză nepermisă de 60—80 klm. Ne infectăm deci și în cameră, iar dacă eșim afară, acolo e și mai periculos. Și atunci se mai întreabă domni conducători, că ce poate fi cauza de avem atâția tuberculoși, că nu încap în sanatoriu Municipiului, iar mâine poimâne nici în cimitir, pe cari tot noi contribuabili le susținem?

Întrebăm noi pe domni conducători dela conducerea Municipiului și pe d-nii salubritari: „Pentru ce plătim darea de stropit? pentru ce plătim darea de măturat? pentru ce plătim darea de pavat? (cari sunt toate înscrise pe chitanța de dare.) Ori poate nu e destulă darea câtă o plătim? Spuneți domnilor! ori impuneți-ne cu mai multă dare, ca să mai tragem și dela gură, să ne fie mai sigură și să ne vie mai curând moartea! Noi nu suntem prea pretensivi, nu vă

cerem să puneți flori pe stradă, nu vă cerem să măturați de două ori pe zi, nu vă cerem să măturați zilnic, că Dumnezeu e bun și ne dă din când în când apă și vânt pentru stropit și măturat, dar nu ne poate ajuta în toată ziua, că El mai are multe Municipii pe cari le udă, fără însă ca să încaseze dare de stropit.

Noi vă rugăm să interveniți și să dispuneți celor cari sunt încredințați cu această muncă, să treacă barem de două ori în săptămână și pe strada Căpitan Ignat, să o stropască și să o măture.

Acum e vară și trec mulți intelectuali și pe această stradă mergând în spre pădure și de multeori îi auzi vorbind nu tocmai bine despre conducerea orașului. Strada altcum e frumoasă, că e pavată nu demult cu piatră cub, așa, că numai de-a dragul să meargă omul pe stradă, dar murdăria îi strică tot gustul.

Noi nu putem crede, ca conducerea să nu fi dat ordin, ca să măture și să se stropască și pela noi dar subalternii, știind că conducătorii orașului nu prea umblă pe străzile suburbiului Pârnea, pun străzile noastre la dosar.

Rugăm Onor. Comisie interimară să cerceteze cauza, luând măsurile necesare, căci noi suntem siguri, că dacă se curăță mai bine străzile, atunci și la spitalul de tuberculoși scade numărul victimelor.

În speranța că cererile noastre i se va da ascultare, semnăm

cu stimă.

Proprietarii de casă
din str. Căpitan Ignat

Mersul trenurilor la Alba-Iulia.

Dela Arad, la Alba-Iulia

pl. 8³⁰; 9⁰⁰; 11¹⁰; 14²⁵; 15⁰⁰; 21¹⁰;
sos. 16⁵⁰; 18⁰⁰; 20⁰⁰; 23⁰²; 23³⁰; 6¹⁰;
pl. 22⁰⁰; 12¹⁰; 15²⁰.
sos. 6³⁰; 20⁵²; 0⁰⁰.

Dela Alba-Iulia—Arad

pl. 18¹⁴; 19⁰⁰; 19¹⁰; 19¹⁵; 21¹⁰; 21¹⁷;
sos. 2⁵⁴; 4¹⁴; 5¹⁰; 6⁰⁷; 6¹⁴; 6⁴⁴;
pl. 21¹⁰; 0³⁰.
sos. 7⁵⁴; 10⁰⁰.

Cetiți și răspândiți ziarul

„Tribuna Nouă”

Ziua de 10 Mai în Mișca.

Ziua de 10 Mai în com. Mișca s'a sărbătorit cu un deosebit fast.

Dela orele 8 până la orele 10, cete de săteni, îmbrăcați de sărbătoare cu drapele, au defilat pe străzi cântând cântece naționale: Pe al nostru steag, Hora unirei, La Turda și altele.

La orele 10 s'au strâns cu toți la primărie de unde în frunte cu notarul comunei, Iustin Dumitru, s'au îndreptat spre școală; iar de acolo cu copiii de școală, toți cu drapele, au mers la biserică, unde părintete T. Pinter a celebrat Te-Deumul.

La sfârșitul Te-Deumului părintele prin cuvinte frumoase a vorbit despre însemnătatea zilei de 10 Maiu.

După masă la ora 3 întreg satul era adunat în fața bisericii spre a asista la festiva școlară și plantarea „Stejarului unirei”.

Tot timpul cât a ținut plantarea s'au cântat cântece patriotice și naționale.

După plantare Dl. notar plin de însuflețire, a cuvântat despre însemnătatea zilei de astăzi.

Urmează serbarea școlii aranjată de membrii corpului didactic în curtea bisericii.

Serbarea e deschisă prin cântarea Imnului național după care urmează o mulțime de cântări naționale și poezii patriotice foarte frumoase. Ca închiere a serbării vorbește domnul director al școlii care prin cuvinte frumoase compuse și pline de însuflețire patriotică arată însemnătatea zilei de 10 Maiu și simbolul „Stejarului”.

Serbarea a fost frumoasă, însă mai dureros e că, câțiva săteni în frunte cu președ. comisiei interimare n'au avut destulă paciență spre a aștepta până la sfârșitul sărbătorii, iar ceilalți 2 membri ai com. Interimare, nici nu s'au gândit măcar să la parte.

Un asistent.

No. G. 537 | 1929.

Extras din Publicație de Licitație.

În baza execuției de esconten-tare efectuită pe baza deciziei Trib. Arad cu No 1252 | 1926 se vor vinde la licitație publică în Semiclac în ziua de 28 Mai 1929 la orele 16, conform art. LX §-ului 107 și 108 din legea execuțională din anul 1881 următoarele obiecte: 1 mașină de găurit fier, 1 targă de fier, 1 joagăr, 1 fol de foc, 1 ferestru circular, 40 metr. funie, 1 baie din zinc, 1 puțină de varză, 3 traverse de fier, 1 macarauă cu lanț 14 buc curele lat, 12 cm. lung. de transmisiune dela 5 ben-gere, 2 pietre și 1 cilindru, 3 furniculare dela motor, 3 camioane de transportat saci, 400 kgr. făină 100 kgr. țărițe 250 kgr. făină. 300 kgr. țărițe 40 kgr miel, 7 curele pe piele 1 curea de transmisiun 20 cm. lat. prețuite în suma de 59 500 Lei cuprinse în favorul Banca economică S. A. Semiclac contra Ludovic Marosy pentru 1000 000 Lei capital întrese de 12% dela 24 Martie 1926 precum și speșele stabilite până în prezent. Rovine la 6 Mai 1929.

Executor judecător esc.

Popa (ss)